

Sa-bát: Một Món Quà Lớn Từ Vườn Ê-đen

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Sáng thế Ký 2:1-3; Hê-bơ-rơ 4:3, 4; Phục truyền 5:12-15; Ê-xê-chi-ên 20:12; Mác 2:27, 28; 2 Phi-e-rơ 3:3-7.*

Câu Gốc: “Con người là Chúa ngày Sa-bát” (Ma-thi-ơ 12:8).

Vào cuối ngày thứ sáu, việc sáng tạo đã xong (Sáng thế Ký 2:1, 2). Trái đất đã được làm thành một nơi loài người có thể sống. Và trái đất có đầy dẫy những sinh vật. A-đam và Ê-va đã được tạo nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Họ đã được ban cho một khu vườn đẹp để sống. Họ có cuộc hôn nhân đầu tiên và thành lập một mái ấm đầu tiên. Đức Chúa Trời thỏa lòng với những gì Ngài đã tạo nên. Nhưng có một điều nữa được thêm vào vườn Ê-đen: ngày thứ bảy Sa-bát (xin đọc Sáng thế Ký 2:1-3).

Sáng thế Ký 2 là bằng chứng rằng ngày thứ bảy không phải là “ngày Sa-bát Do Thái.” Tại sao? Vì Đức Chúa Trời “ban phước cho ngày thứ bảy và đặt làm ngày thánh” ngay ở vườn Ê-đen, trước khi có sự Sa ngã và chắc chắn là trước khi có người Do thái.

Hơn nữa, ngày Sa-bát là kỷ niệm của sự sáng tạo tất cả nhân loại (không phải chỉ người Do Thái). Vì thế, tất cả mọi người nên vui hưởng ơn phước của ngày Sa-bát.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu sự dạy dỗ của Kinh Thánh về món quà này từ vườn Ê-đen.

Sự Sáng Tạo Và Ngày Thứ Bảy Sa-bát

Trong Sáng thế Ký 20:8-11, điều răn thứ tư ràng buộc trực tiếp với tuần lễ sáng tạo. Điều này quan trọng vì ngày Sa-bát chỉ cho chúng ta trở về với chính vườn Ê-đèn. Ngày Sa-bát chỉ về một thế giới vô tội, một thế giới hoàn hảo mới được Đấng Tạo Hóa dựng nên. “Ngày Sa-bát không phải là một phát minh mới, nhưng đã được thiết lập từ buổi Sáng thế. Ngày đó sẽ được nhớ và giữ như một kỷ niệm về việc làm của Đấng Tạo Hóa.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 307.

Hãy đọc Sáng thế Ký 2:1-3. Ngày Sa-bát ràng buộc trực tiếp thế nào với chính sự Sáng tạo? Những câu này giúp hỗ trợ thế nào tư tưởng Đức Chúa Trời tạo nên thế giới chúng ta trong sáu ngày chứ không phải trong một thời gian lâu dài như thuyết tiến hóa dạy?

Trong ba câu này, ngày thứ bảy được nói đến năm lần. Trong ba lần của năm lần ấy, ngày đó được gọi là “ngày thứ bảy.” Và hai lần, ngày thứ bảy được gọi là “ngày đó.” [Ngài đặt *ngày đó* là ngày thánh; vì trong *ngày đó*, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên. . . .] Từ những câu này, chúng ta có thể thấy rất rõ về ngày đó và ngày đó là ngày gì. Và những câu này dạy chúng ta rằng sáu ngày của sự Sáng tạo đi trước ngày thứ bảy.

Xin đọc Hê-bơ-rơ 4:3, 4. Tác giả sách Hê-bơ-rơ nói về biến cố nào khi thảo luận về sự yên nghỉ? Tại sao điều này quan trọng?

Câu Kinh Thánh này trong Tân Ước nói rất rõ về sự Sáng tạo trong Sáng thế Ký. Và câu đó cũng cho thêm bằng chứng về lẽ thật lịch sử của sự Sáng tạo xảy ra trong sáu ngày, theo sau là một ngày yên nghỉ.

Nhiều người ngày nay không chấp nhận tư tưởng sự Sáng tạo xảy ra trong sáu ngày. Họ đòi hỏi bằng chứng khoa học để xác nhận sự ghi chép là đúng. Nhưng khoa học có nhiều tư tưởng và lý thuyết. Hơn nữa, làm thế nào để chứng minh sự Sáng tạo xảy ra trong sáu ngày?

Đức Chúa Trời “không cất đi sự nghi ngờ. Đức tin phải lệ thuộc vào bằng chứng, chứ không phải dấu hiệu bề ngoài, như những sự kỳ diệu, cảm xúc, hay phép lạ. Những người muốn nghi ngờ thì sẽ có cơ hội. Nhưng những ai muốn biết sự thật sẽ tìm được rất nhiều lý do cho đức tin mình.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Education*, tr. 169. Bạn có những lý do nào cho đức tin mình? Tại sao những lý do cho đức tin thắng những lý do để nghi ngờ?

Ý Nghĩa Phong Phú Về Sự Yên Nghỉ Của Ngày Sa-bát

Xin đọc Phục truyền 5:12-15. Điều răn về ngày Sa-bát ở đây khác với điều răn trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11 thế nào?

Ở đây, Môi-se nhắc nhở dân Y-sơ-ra-ên rằng họ nên giữ ngày Sa-bát. Môi-se nói họ nên làm vậy vì Đức Chúa Trời đã giải phóng họ khỏi Ê-díp-tô. Những câu này không nói gì về sáu ngày Sáng tạo hay về sự nghỉ ngơi của Chúa trong ngày Sa-bát. Thay vào đó, điều nói trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11 là về sự cứu rỗi, sự tự do, và sự Cứu chuộc. Trong trường hợp này, sự cứu chuộc khỏi Ê-díp-tô là biểu hiệu của sự Cứu chuộc thật chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su (xin đọc 1 Cô-rinh-tô 10:1-3).

Vậy, không có sự bất đồng giữa các câu này. Chúng ta không có lý do dùng câu này để chối bỏ lẽ thật của câu khác. Môi-se cho dân sự thấy họ thuộc về Chúa, thứ nhất do sự Sáng tạo và sau đó do sự Cứu chuộc.

Xin đọc Ê-xê-chi-ên 20:12 và Xuất Ê-díp-tô Ký 31:13. Có lý do nào khác để giữ ngày Sa-bát?

Những câu này nói về sự nên thánh nhắc chúng ta rằng chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể làm chúng ta nên thánh. Chỉ có Đấng Tạo Hóa có thể tạo nên lòng mới trong chúng ta.

Vậy, hãy suy nghĩ về ba lý do để giữ ngày Sa-bát và coi các lý do này liên hệ với nhau thế nào. Trước hết, chúng ta giữ ngày Sa-bát vào ngày thứ bảy vì Đức Chúa Trời tạo nên thế gian trong sáu ngày và nghỉ ngày thứ bảy. Thứ hai, chúng ta cũng giữ ngày Sa-bát vào ngày thứ bảy vì Đức Chúa Trời là Đấng chuộc và cứu chúng ta trong Đấng Christ. Và thứ ba, Ngài là Đấng làm chúng ta nên thánh, điều đó chỉ có thể làm được bởi quyền phép sáng tạo của Đức Chúa Trời. (Xin đọc Thi thiên 51:10 và 2 Cô-rinh-tô 5:17).

Những lý thuyết chối bỏ sáu ngày Sáng tạo cố làm cho ân điển của Đức Chúa Trời kém quan trọng. Và chúng khiến việc làm của chúng ta đủ tốt để cứu chúng ta. Sự Sáng tạo nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta lệ thuộc hoàn toàn vào ân điển của Đức Chúa Trời và sự hy sinh của Đấng Christ, Đấng Thay thế chúng ta, cho sự cứu rỗi chúng ta.

Xin nhớ rằng chúng ta lệ thuộc vào Đức Chúa Trời cho sự Cứu chuộc cũng như chúng ta lệ thuộc vào Ngài cho sự sống. (Suy cho cùng, bạn có sự điều khiển nào trong việc bạn sinh ra?) Làm thế nào ngày Sa-bát giúp chúng ta hiểu rõ hơn nhu cầu vĩ đại của mình là cần ân điển của Đức Chúa Trời cho tất cả mọi sự trong đời sống chúng ta? Kiến thức này ảnh hưởng thế nào cách chúng ta sống?

Đức Chúa Giê-su Và Ngày Sa-bát

Xin đọc Mác 2:27, 28. Ở đây, Đức Chúa Giê-su cho thấy lẽ thật quan trọng nào về ngày Sa-bát? Chúng ta có thể dùng nguyên tắc này và áp dụng trong kinh nghiệm của chúng ta về ngày Sa-bát thế nào?

Đức Chúa Giê-su và các môn đồ Ngài đi qua đồng lúa mì. Đang đói, các môn đồ bứt một vài bông lúa và ăn. Việc bứt ít bông lúa mì trong khi đi qua cánh đồng thì không thành vấn đề, vì luật lệ cho phép vậy. Thức ăn là một nhu cầu, và hoàn toàn được chấp nhận cho các môn đồ ăn những gì họ tìm được để đỡ đói khi đi đường. Nan đề là các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái cảm thấy luật lệ riêng của họ về việc giữ ngày Sa-bát thì quan trọng hơn là nhu cầu của con người. Đây là điều tiếp tục tạo nên sự bất đồng giữa Đấng Christ và các người Pha-ri-si (các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái). Câu trả lời của Đức Chúa Giê-su cho thấy ý tưởng của họ về sự giữ ngày Sa-bát là sai. Ngày Sa-bát nên là một ngày đem lại ơn phước cho loài người, chứ không phải là lý do để làm cho người ta phải đau khổ lâu dài.

Có hoạt động nào khác Đức Chúa Giê-su làm trong ngày Sa-bát khiến Ngài bị rắc rối với các nhà lãnh đạo Do Thái? Đọc Ma-thi-ơ 12:9-13; Lu-ca 13:10-17; và Giăng 5:1-17.

Trong tất cả các vấn đề về ngày Sa-bát được ghi chép trong các sách Phúc Âm, không có câu hỏi nào được nêu lên về ngày Sa-bát. Thay vào đó, vấn đề là việc giữ ngày thứ bảy thế nào. Việc có nên bỏ ngày Sa-bát không thì không phải là vấn đề.

Gương của Đức Chúa Giê-su cho thấy ngày Sa-bát nên được giữ thế nào. Có một điều chúng ta có thể thấy rõ từ gương của Đức Chúa Giê-su. Đó là công việc làm trong ngày Sa-bát để giúp làm giảm sự đau khổ của con người thì không vi phạm ngày Sa-bát. Thay vào đó, gương của Đức Chúa Giê-su cho thấy làm việc tốt cho người khác là giữ đúng ngày Sa-bát.

Bằng những cách nào việc giữ ngày Sa-bát của bạn có thể tốt hơn để bày tỏ các nguyên tắc trong gương của Đức Chúa Giê-su cho chúng ta?

Ngày Sa-bát Và Thời Kỳ Cuối Cùng

Hãy đọc 2 Phi-e-rơ 3:3-7. So sánh sự miêu tả về những kẻ hay gièm chê trong ngày sau rốt với xã hội hiện tại của chúng ta. Những kẻ hay gièm chê chối bỏ lẽ thật nào, và tại sao?

Những kẻ hay gièm chê nói rằng thiên nhiên vẫn tiếp tục không ngừng. Đây là lời tuyên bố trong số các khoa học gia là “*uniformitarianism*.” Chữ này cũng giống như nói rằng phép lạ không xảy ra. Hay cũng giống như nói rằng Chúa sẽ không đến như Ngài đã hứa.

Hãy lưu ý Phi-e-rơ liên kết việc mấy người gièm chê chối bỏ sự Đấng Christ tái lâm với việc họ chối bỏ chuyện tích về sự Sáng tạo (và trận Đại hồng thủy). Chối bỏ điều này sẽ dẫn đến sự chối bỏ những điều kia!

Xin đọc Khải huyền 14:6, 7. Người ta có thể gièm chê, nghi ngờ, và nhạo báng các Cơ Đốc nhân. Nhưng sứ điệp nào sẽ được rao giảng với quyền lực của thiên đàng?

Những người gièm chê là sai. Sự phán xét sắp đến. Và Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta thờ phượng Đấng “dựng nên trời, đất, biển, và các suối nước” (Khải huyền 14:7) và mọi sự khác nữa. Đây là ngôn ngữ của sự Sáng tạo. Câu này chỉ về Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11, cho thấy sự Sáng tạo và ngày Sa-bát thì quan trọng trong ngày cuối cùng. Ngày Sa-bát là một thí dụ của chuyện tích về sự Sáng tạo và sự Cứu chuộc. Cũng một cách đó, từ chối không chấp nhận chuyện tích về sự Sáng tạo dẫn đến sự từ chối ngày thứ bảy Sa-bát. Điều đó cũng có nghĩa là chấp nhận điều con người đặt ra thay thế cho ngày Sa-bát thật. Khải huyền 14:8-10 cho thấy rằng kết quả là sự bất trung thiêng liêng và sự phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời đang kêu gọi người ta thờ phượng Ngài là Đấng Tạo Hóa. Không có chỗ nào trong Kinh Thánh cho chúng ta thấy nói đầy đủ về Ngài là Đấng Tạo Hóa như ngày thứ Bảy Sa-bát. Vì thế, chúng ta thấy ngày Sa-bát là một dấu quan trọng bày tỏ Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa trong thời kỳ cuối cùng.

Hãy suy nghĩ: Sự từ chối không chấp nhận sáu ngày Sáng tạo làm yếu đi sự quan trọng của ngày thứ Bảy Sa-bát thế nào? Nếu sự hiểu biết của chúng ta về ngày thứ Bảy Sa-bát bị yếu đi, tại sao chúng ta trung thành giữ ngày đó khi chúng ta bị trừng phạt và hành hạ trong những ngày cuối cùng?

Một Thi Thiên Cho Ngày Sa-bát

Hãy đọc Thi thiên 92. Thi thiên này nói gì với chúng ta về sự giữ ngày Sa-bát nên như thế nào? Tại sao khi nghĩ về Chúa, chúng ta nên vui vẻ như thí dụ về sự mừng rỡ bày tỏ trong Thi thiên này?

Người viết Thi thiên này rõ ràng là biết Chúa. Ông biết Chúa giống như gì. Ông biết những điều Chúa đã làm. Ông biết Chúa sẽ làm gì một ngày nào đó. Và vì những lý do này ông bày tỏ sự vui mừng ông cảm nhận được.

Cũng hãy coi đề tài phong phú bày tỏ trong “bài hát cho ngày Sa-bát.”

Thứ nhất, là sự ngợi khen và cảm tạ Đức Chúa Trời vì sự nhân từ thương xót và thành tín của Ngài. Bất cứ “Thi thiên về ngày Sa-bát” nào cũng sẽ cho thấy Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, như Thi thiên này.

Cũng hãy coi đề tài của sự phán xét ở đây. Trong Kinh Thánh, sự phán xét của Đức Chúa Trời không phải chỉ chống lại kẻ ác. Sự phán xét cũng có lợi cho những người công bình (Đa-ni-ên 7:20-28). Hai phần của sự phán xét cũng được bày tỏ trong Thi thiên này. Chúng ta có thể không thấy những lời hứa này được ứng nghiệm bây giờ. Nhưng chúng ta có lời hứa là sự phán xét sẽ đến vào thời kỳ cuối cùng. Đây là lúc Đức Chúa Trời sẽ tạo mọi sự mới (Khải huyền 21:5).

Giả thử chúng ta không học được gì từ Thi thiên này. Sau đó, chúng ta nên thấy rằng ngày Sa-bát là thời gian thánh cho chúng ta để thưởng thức trong Chúa, để vui mừng trong Ngài. Chúng ta cũng nên vui mừng về tất cả những gì Ngài đã làm cho chúng ta và những gì Ngài hứa sẽ làm. Đó là vì đề tài của cả Thi thiên này là ngợi khen, vui mừng, và hạnh phúc. Và đây không phải vì điều gì tác giả của Thi thiên này đã làm nhưng chỉ vì tất cả những gì Chúa đã làm và hứa sẽ làm.

Thật là một món quà tuyệt vời được ban cho chúng ta: một phần bảy của đời sống chúng ta được biệt riêng mỗi tuần lễ để yên nghỉ, một ngày trong đó chúng ta được tự do khỏi đời sống bận rộn để vui mừng trong các công việc của Chúa!

Làm thế nào bạn học để vui mừng trong ngày Sa-bát như tác giả đã làm trong Thi thiên này? Nếu bạn không có kinh nghiệm đó, tại sao không?

Thứ Sáu

*15 Tháng 3

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Đức Chúa Trời tạo nên con người theo hình ảnh của Ngài. Không có điều gì bí ẩn ở đây. Không có lý do nào cho chúng ta để giả thử rằng con người thay đổi chậm chạp từ thú vật hay cây cỏ. Sự dạy dỗ như vậy hạ thấp công việc vĩ đại của Đấng Tạo Hóa xuống trình độ giới hạn và nhỏ bé của trí óc con người. Loài người cố gắng hết sức để loại bỏ Đức Chúa Trời khỏi danh hiệu vinh dự của Ngài là Đấng Tạo Hóa. Họ cướp đoạt của con người chân giá trị họ được tạo nên. Đức Chúa Trời đã đặt các ngôi sao trên trời cao và với tài khéo léo tô điểm các bông hoa của đồng ruộng. Ngài bày tỏ sự diệu kỳ của quyền phép Ngài trên trời và dưới đất. Khi Đức Chúa Trời ban phước cho công việc vinh hiển của Ngài, Ngài đặt con người để quản trị trái đất đẹp đẽ. Vì Đức Chúa Trời tạo nên con người, họ có giá trị vĩ đại. Lịch sử nhân loại cho thấy họ nợ sự khởi đầu của họ không phải từ các tế bào, sâu bọ, hay con khỉ, nhưng từ Đấng Tạo Hóa vĩ đại.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Patriarch and Prophets*, tr. 45.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Tại sao sự liên quan giữa ngày Sa-bát và sự Sáng tạo rất quan trọng trong ngày cuối cùng? Lễ thật này được bày tỏ trong Khải huyền 14:6, 7 thế nào? Hãy coi lại câu hỏi vào cuối bài học ngày thứ Tư khi bạn thảo luận câu hỏi trên.
- 2 Vào đầu những năm 1800, Charles Darwin giới thiệu thuyết tiến hóa. Vào thời gian đó, Đức Chúa Trời dấy lên một hội thánh đề cao ngày thứ Bảy Sa-bát như là một sự tin tưởng rất đặc biệt. Đức Chúa Trời cũng dấy lên hội thánh đó để rao giảng sứ điệp ba thiên sứ của Khải huyền 14. Các sứ điệp này kêu gọi chúng ta thờ phượng Đấng đã tạo nên trời và đất. Có gì buồn hơn, hay một sự mất đức tin, là những người tự nhận là thuộc viên của hội thánh đó ủng hộ thuyết tiến hóa?
- 3 Trong những năm gần đây, khoa học đã cho thấy sự sống rất phức tạp. Charles Darwin có lẽ không hiểu gì về việc ngay cả một tế bào “giản dị” cũng phức tạp thế nào. Bây giờ thì chúng ta biết rằng ngay cả tế bào “giản dị” nhất cũng phức tạp hơn là Darwin có thể nghĩ tới. Thật rất lạ lùng là nhiều khoa học gia tin rằng sự sống chỉ đến từ sự ngẫu nhiên khi chúng ta biết rằng sự việc càng phức tạp, thì điều đó càng ít có thể xảy ra bởi sự “ngẫu nhiên.” Khoa học càng khám phá sự sống phức tạp thế nào, thì khoa học càng có ít cơ hội để “chứng minh” rằng thuyết tiến hóa đã làm điều đó. Hãy thảo luận.